

prof. Władysław Bartoszewski

Władysław Bartoszewski urodził się 19 lutego 1922 roku w Warszawie. Był historykiem, publicystą, dziennikarzem, pisarzem, działaczem społecznym, wykładowcą akademickim, politykiem oraz dyplomatą.

W czasie II wojny światowej był więźniem Auschwitz, żołnierzem Armii Krajowej i uczestnikiem powstania warszawskiego. Po wojnie działał w Polskim Ruchu Ludowym i Stronnictwie Demokratycznym. W latach 1946-1948 i 1949-1954 był więziony przez władze komunistyczne.

W latach 1955-1973 pracował jako redaktor w licznych periodykach, a w latach 1973-1985 wykładał najnowszą historię Polski i nauk politycznych na Wydziale Nauk Humanistycznych KUL i uczelniach niemieckich. Był współzałożycielem Towarzystwa Kursów Naukowych w 1978 roku.

W latach 1990-1995 pełnił funkcję ambasadora RP w Austrii. Dwukrotnie był też ministrem spraw zagranicznych (od marca do grudnia 1995 roku w rządzie Józefa Oleksego oraz od czerwca 2000 roku do października 2001 roku w rządzie Jerzego Buzka).

Bartoszewski był autorem wielu książek i artykułów poświęconych historii Polski i stosunkom polsko-żydowskim. Był także laureatem wielu nagród, w tym Nagrody im. Jana Karskiego, Nagrody Literackiej Nike, Nagrody Adenauera i Nagrody Praw Człowieka im. Thorolfa Rafto.

Zmarł 24 kwietnia 2015 roku w Warszawie.

Najważniejsze dzieła:

"Dziennik 1943-1944" (1971)

"Dzieje Jedwabnego" (1990)

"Polska-Niemcy. 1000 lat sąsiedztwa" (1991)

"Droga przez piekło. Wspomnienia z KL Auschwitz" (1992)

"Opowieść o polskim podziemiu" (1993)

"Paryż 1940" (1994)

"Droga przez piekło i niebo" (2002)

"Przemilczane Auschwitz" (2008)

"Pamięć i tożsamość" (2011)

Charakterystyka twórczości:

Twórczość Bartoszewskiego charakteryzuje się głęboką wiedzą historyczną, refleksją nad historią i współczesnością, umiejętnością uchwycenia prawdy i sensu, odwagą w głoszeniu własnych poglądów

Bartoszewski był wybitnym historykiem, publicystą i dyplomatą. Jego działalność miała istotny wpływ na kształtowanie świadomości historycznej Polaków i stosunków polsko-żydowskich. Był także jednym z najważniejszych autorytetów moralnych w Polsce.

gen. Mirosław Hermaszewski

Mirosław Hermaszewski urodził się 15 września 1941 roku w Lipnikach na Wołyniu. Był polskim lotnikiem i kosmonautą, generałem brygady pilot Wojska Polskiego. Pierwszy i jedyny w dotychczasowej historii Polak, który odbył lot w kosmos.

W 1965 roku ukończył Wyższą Oficerską Szkołę Lotnictwa w Dęblinie. Po promocji oficerskiej rozpoczął służbę w lotnictwie wojskowym. W 1975 roku objął dowództwo 11 Pułku Lotnictwa Myśliwskiego we Wrocławiu.

W 1976 roku został wybrany spośród 500 pilotów do programu Interkosmos. W ramach tego programu, w 1978 roku odbył lot w kosmos na pokładzie statku kosmicznego Sojuz 30. Lot trwał osiem dni.

Po powrocie z kosmosu Hermaszewski kontynuował karierę wojskową. W 1980 roku został awansowany na stopień pułkownika, a w 1986 roku na stopień generała brygady. W latach 1987-1990 był szefem Zarządu Inspektoratu Lotnictwa i Wojsk Obrony Powietrznej.

Po odejściu z wojska w 1990 roku Hermaszewski rozpoczął działalność społeczną i gospodarczą. Był prezesem Polskiego Towarzystwa Astronautycznego, a także prezesem i dyrektorem generalnym firmy Herkules, zajmującej się produkcją urządzeń i systemów bezpieczeństwa.

W 2002 roku został wybrany na prezydenta Światowej Federacji Lotnictwa Sportowego. W 2010 roku został odznaczony Orderem Orła Białego.

Zmarł 12 grudnia 2022 roku w Warszawie.

Najważniejsze osiągnięcia:

Pierwszy i jedyny Polak, który odbył lot w kosmos.

Laureat wielu nagród, w tym Orderu Orła Białego.

Odnaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju, Medalem Lotniczym, Medalem Brązowego Krzyża Zasługi.

Charakterystyka działalności:

Hermaszewski był wybitnym pilotem i kosmonautą. Jego lot w kosmos był wydarzeniem o ogromnym znaczeniu dla Polski. Po powrocie z kosmosu Hermaszewski kontynuował karierę wojskową i społeczną. Był także przedsiębiorcą i działaczem gospodarczym.

Wisława Szymborska

Wisława Szymborska urodziła się 2 lipca 1923 roku w Bninie pod Poznaniem. Jej ojciec był zarządcą dóbr zakopiańskich hrabiego Zamoyskiego, matka nauczycielką. W 1931 roku rodzina przeniosiła się do Krakowa, gdzie Szymborska ukończyła liceum i studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Debiutowała w 1945 roku wierszem "Szukam słowa" opublikowanym w "Walce", dodatku literackim do "Dziennika Polskiego". W 1952 roku wydała pierwszy tom poezji "Dlatego żyjemy". W latach 1953-1966 kierowała działem poezji w "Życiu Literackim", współpracowała z "Tygodnikiem Powszechnym" i "Przeglądem Kulturalnym".

W latach 50. Szymborska pisała wiersze socrealistyczne, ale od 1957 roku w jej poezji zaczęła dominować postawa sceptycznej refleksji nad rzeczywistością. Podejmowała ona w niej zasadnicze kwestie filozoficzne i historyzoficzne,

konfrontując je z codziennym doświadczeniem współczesnego człowieka.

W 1996 roku otrzymała Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury. Była drugą Polką, która otrzymała to wyróżnienie (po Marii Skłodowskiej-Curie).

Szymborska zmarła 1 lutego 2012 roku w Krakowie.

Najważniejsze dzieła:

"Dlatego żyjemy" (1952)

"Wołanie do Yeti" (1957)

"Sól" (1962)

"Wszelki wypadek" (1972)

"Ludzie na moście" (1986)

"Ciała obce" (1990)

"Wystarczy" (1993)

"Dwukropek" (2005)

Twórczość Wisławy Szymborskiej charakteryzuje się sceptycyzmem i ironią, refleksją nad kondycją człowieka i świata, poszukiwaniem prawdy i sensu życia, umiejętnością uchwycenia piękna w codzienności, bogatym językiem i oryginalnością formy.

Szymborska jest jedną z najwybitniejszych poetek XX i XXI wieku. Jej wiersze są tłumaczone na wiele języków i cieszą się uznaniem czytelników na całym świecie.

WOŚP

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy (WOŚP) to polska fundacja charytatywna założona w 1993 roku przez Jerzego Owsiaka. Jej celem jest zbieranie funduszy na zakup sprzętu medycznego dla polskich szpitali i hospicjów.

Najważniejsze cele WOŚP:

Zbieranie funduszy na zakup sprzętu medycznego dla polskich szpitali i hospicjów

Promocja zdrowia i profilaktyki zdrowotnej

Edukacja dzieci i młodzieży

Wspieranie osób potrzebujących

Najważniejsze osiągnięcia WOŚP:

Zbiórka ponad 581 milionów złotych

Dofinansowanie zakupu ponad 70 tysięcy urządzeń medycznych

Wsparcie ponad 100 tysięcy osób potrzebujących

Najważniejsze wydarzenia WOŚP:

Finał WOŚP - coroczna impreza charytatywna, która odbywa się w ostatnią niedzielę stycznia

Inne wydarzenia - koncerty, festiwale, akcje małej architektury, projekty edukacyjne

Charakterystyka działalności WOŚP:

WOŚP jest największą i najpopularniejszą fundacją charytatywną w Polsce. Jej działalność opiera się na zaangażowaniu wolontariuszy i społeczeństwa. Finał WOŚP to największe wydarzenie charytatywne w Polsce, które co roku przyciąga miliony ludzi.

Wpływ WOŚP na społeczeństwo:

WOŚP przyczyniła się do poprawy jakości opieki medycznej w Polsce. Dzięki jej działalności zakupiono nowoczesny sprzęt medyczny, który pozwolił na poprawę diagnostyki i leczenia pacjentów. WOŚP również przyczyniła się do wzrostu świadomości społecznej na temat zdrowia i profilaktyki zdrowotnej.